

O - ku - ste a vi - zte,   jak je Ho - spo - din do - brý.

R.
[Ž 34 (33), 9a]

Ž 34 (33)

1. Ustavičně chci velebit	Ho - spo - di - na,	* vždy bude v mých ústech jeho	chvá - la.
2. V Hospodinu nechť se chlubí moje	du - še,	* ať to slyší pokorní a	ra - du - jí se. R.
3. Velebte se mnou	Ho - spo - di - na,	* oslavujme spolu jeho	jmé - no!
4. Hledal jsem Hospodina a	vy - sly - šel mě,	* vysvobodil mě ze všech mých	o - bav. R.
5. Pohled'te k němu, ať se rozve	se - lí - te,	* vaše tvář se nemusí zardívat	han - bou.
6. ☩ Hle, ubožák zavolal, a Hospodin	sly - šel,	* pomohl mu ve všech jeho	stra - stech. R.